

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 592/2505

ผู้ว่าคดีศาลแขวงพระนครใต้โจทก์ นายสงทั้ง แซ่ฉั่วโจทก์ร่วม นายจง ต้นประเสริฐจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 352, ป.วิ.อ. มาตรา 218

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยโดยทุจริต นำข้อความอันเป็นเท็จไปกล่าวหลอกลวงทำให้ผู้เสียหายหลงเชื่อว่าเป็นความจริง และมอบเงินให้จำเลยไปนั้น เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ไม่ใช่ความผิดฐานยักยอก เพราะจำเลยหาได้ครอบครองเงินของผู้เสียหายมาก่อนแล้ว เบียดบังเอาไว้ไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้กระทำความผิด หลอกลวงนายสงทั้ง ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นความจริงว่า ตามที่นายสงทั้งมอบหมายให้จำเลยไปเจรจากับผู้เช่าห้องแถวของนายสงทั้ง จำเลยไปเจรจาแล้ว ผู้เช่าเรียกร้องค่าขนย้าย ๓๒,๕๐๐ บาท ให้นายสงทั้งมอบเงินแก่จำเลย นายสงทั้งหลงเชื่อมอบเงินดังกล่าวให้จำเลยไป จำเลยเอาเงินนั้นเป็นประโยชน์ส่วนตัว ไม่ได้ไปติดต่อกับผู้เช่าห้องอย่างใด ขอให้ลงโทษ จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นฟังว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง พิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลย ๓ เดือน ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ และให้จำเลยคืนเงิน ๓๒,๕๐๐ บาทแก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกาในข้อกฎหมาย ศาลฎีกาเห็นว่า ข้อเท็จจริง ฟังยุติแล้วว่า จำเลยได้เอาข้อความอันเป็นเท็จไปกล่าวให้นายสงทั้งผู้เสียหายหลงเชื่อว่าเป็นความจริง จึงได้มอบเงินให้จำเลยไปตามจำนวนในฟ้อง ทั้งที่ความจริงจำเลยไม่เคยไปทำการติดต่อกับผู้เช่าในเรื่องค่าขนย้ายแต่อย่างใด ส่อเจตนาทุจริตของจำเลยมีมาแต่แรก การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานฉ้อโกง เพราะถ้าจำเลยไม่แสดงข้อความอันเป็นเท็จว่า ผู้เช่าห้องทั้งสี่ห้อง ของผู้เสียหาย ขอค่าขนย้ายเป็นจำนวน ๓๒,๕๐๐ บาทแล้ว จะยอมออกไปจากห้องเช่า ผู้เสียหายก็คงจะไม่มอบเงินจำนวนนี้ให้จำเลยรับไป ทียอมมอบให้ไปเป็นเพราะถูกจำเลยหลอกลวงทำให้หลงเชื่อ แล้วจำเลยกลับเอาเงินของผู้เสียหายเป็นประโยชน์ตนเสีย จึงเป็นความผิดฐานฉ้อโกง หาใช่จำเลยได้ครอบครองเงินของผู้เสียหายมาก่อน แล้วเบียดบังเอาไว้เป็นของตน จะได้ว่าเป็นความผิดฐานยักยอกฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

เชื้อ คงคากุล · ประกอบ หุตะสิงห์ · จิตติ ดิงศภัทัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/592/2505>